

РЕШЕНИЕ

№ 1785

гр. София, 21.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, X КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 03.02.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Весела Цанкова
ЧЛЕНОВЕ: Красимира Милачкова
Калинка Илиева

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **29** по описа за **2023** година докладвано от съдия Калинка Илиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, във връзка с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на „ВИЛВА 93“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] срещу решение № 3708 от 10.10.2022г., постановено по НАХД № 9250/2021 г. по описа на СРС, 111-ти с-в, с което е потвърден електронен фиш /ЕФ/ за налагане на имуществена санкция за нарушение, установено и заснето с автоматизирано техническо средство или система серия Г № 0039201 на СДВР за това, че на 26.09.2021г. в 14:09ч. в [населено място], по ул. „Ж. Д.” след моста на В. река с посока от ул. „Лавандула” към ул. „Ч. шосе”, с АТТС било установено управление на МПС лек автомобил С. А. с рег. [рег.номер на МПС] , собственост на санкционираното дружество и регистрирано в Република България, което не било спряно от движение и което не е имало сключена задължителна застраховка „Гражданска отговорностна автомобилистите”. На основание чл.483, ал.1 т.1 от КЗ е наложено наказание имуществена санкция в размер на 2 000 лева.

Касаторът счита, че решението в оспорената част е неправилно и незаконосъобразно, постановено е в нарушение на материалния закон. Излага съображения, че са допуснати съществени процесуални нарушения. Твърди, че при издаването на ЕФ е налице противоречие между описаната фактическа обстановка и правната

квалификация на нарушението. Не може да се установи какво се е имало предвид под „Г.О.“ Нарушението трябва да е ясно и точно описано. Описанието в обстоятелствената част клони към превишаване на скоростта, а е наложена санкция за друго – по чл. 483, ал. 1 КСО.

Ответникът по касационната жалба – Столична дирекция вътрешни работи, отдел „Пътна полиция“ оспорва жалбата. Моли да се потвърди решението на СРС като правилно и законосъобразно. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на претендираното от касатора възнаграждение.

СГП дава заключение за неоснователност на касационната жалба, поради което счита, че въззивното решение следва да бъде оставено в сила.

Административен съд София – град, X-ти касационен състав, като се запозна с обжалваното съдебно решение, съобрази доводите и възраженията на страните и обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима, като подадена срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол, от надлежна страна по смисъла на чл. 210, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН и при спазване на преклузивния 14-дневен срок по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН.

Настоящият състав, като извърши служебна проверка, на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 от АПК, намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо. Решението е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд, в рамките на правомощията му.

От фактическа страна Софийски районен съд е приел за установено, въз основа на представените писмени доказателства, че на 26.09.2021г. в 14:09ч. в [населено място], по ул.„Ж. Д.” след моста на В. река с посока от ул.„Лавандула” към ул.„Ч. шосе”, с АТТС било установено управление на МПС лек автомобил С. А. с рег. [рег.номер на МПС] , собственост на „ВИЛВА 93” ЕООД и регистрирано в Република България, което не било спряно от движение и което не е имало сключена задължителна застраховка „Гражданска отговорностна автомобилистите”. Деянието било заснето с автоматизирано техническо средство SD2D0030.

Предвид така установеното са изложени мотиви, че са налице предпоставките на чл.647, ал.3 от КЗ, която препраща при установяване на нарушение по чл.483, ал.1 т.1 от КЗ към разпоредбите на ЗДвП – в случая чл.189, ал.4 от ЗДвП.

Приел е, че процесната система за контрол отговаря на изискванията на ЗДвП, техническото средство, с което е установено и заснето нарушението, да бъде автоматизирано, за да не позволява човешка намеса при установяване и заснемане на всяко конкретно нарушение. Именно поради тази причина в електронния фиш липсва посочване на конкретен издател и дата, тъй като операторът на системата за видеоконтрол няма това качество.

Видно от постъпилите справки е установено, че собственик на заснетия лек автомобил към момента на деянието е бил „ВИЛВА 93” ЕООД, като от приложената проверка за сключена застраховка „Гражданска отговорност” е прието за доказано, че заснетият лек автомобил не е бил спрян от движение и не е имал сключена задължителна застраховка „Гражданска отговорност на автомобилистите”.

Съдът не е възприел оплакването на жалбоподателя за липсата на яснота на вмененото нарушение доколкото е посочено съкращението „задължителна застраховка Г.О.” –

нарушението не е съществено в степен да накърни правото на защита на жалбоподателя. Не е налице противоречие със санкциониращата норма. Правната норма по чл.483, ал.1 т.1 от КЗ е императивна и предвижда задължение за всеки собственик на МПС, което не е било спряно от движение, всяка година да има сключена задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите. В разпоредбата на чл.638, ал.4 от КЗ се посочва наказание за собственик, който не е имал сключена такава. Липсата на цялостното изписване на вида застраховка и при наличието на необоримата презумпция, че незнанието на закона никого не извинява, е прието, че не може да обуслови отмяната на издадения електронен фиш на наведеното в жалбата основание.

На следващо място е прието за несъстоятелно оплакването за опорочаване на адресата на електронния фиш - издаден е по образец и съдържа конкретният субект на административна отговорност - налагане на наказание „имуществена санкция“ спрямо „ВИЛВА 93“ ЕООД

По отношение непосочването на датата на издаването на фиша са изложени мотиви, че това обстоятелство е релевантно доколкото ЗДВП не съдържа препращане към разпоредбите на ЗАНН относно дата и място на издаване на АУАН. Прието е, че административно наказващият орган правилно е подвел жалбоподателя под отговорност за извършено нарушение по чл.483, ал.1, т.1 от КЗ.

Прието е, че са налице предпоставките на санкционната норма на чл.638, ал.4 във вр. с ал.1 т.2 от КЗ, която предвижда за извършеното нарушение от едноличен търговец или юридическо лице административно наказание имуществена санкция 2 000 лева.

Настоящият състав на АССГ НЕ споделя изводите на СРС относно законосъобразността на ЕФ. Съгласно сочените в ЕФ правни основания и в частност с разпоредбата на чл.483, ал.1 ЗК е вменено следното задължение: „Договор за застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите е длъжно да сключи всяко лице, което: „притежава моторно превозно средство, което е регистрирано на територията на Република България и не е спряно от движение; това изискване не забранява и всяко друго лице, различно от собственика на моторното превозно средство, да сключи застрахователния договор;“.

Според чл. 638, ал. 4 КЗ когато с автоматизирано техническо средство или система е установено управление на моторно превозно средство, за което няма сключен и действащ застрахователен договор за задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите, на собственика на моторното превозно средство се налага глобата или имуществената санкция по ал. 1. Съгласно ал.1, т.2 на чл.638 КЗ на лице по чл. 483, ал. 1, т. 1, което не изпълни задължението си да сключи задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите, се налага: имуществена санкция от 2000 лв.– за юридическо лице или едноличен търговец. В нормата на чл. 461, т.1 КЗ е визирано, че задължителни застраховки са: 1. "Гражданска отговорност" на автомобилистите по т. 10.1, раздел II, буква "А" от приложение № 1, наричана по-нататък "задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите".

При тази правна рамка и при посоченото по - горе описание в ЕФ, касационният състав намира, че същият е незаконосъобразен. В самия електронен фиш е налице неяснота относно фактическия състав на вмененото нарушение. Описаното от фактическа страна не съответства на разпоредбата на чл. 638, ал. 4 от КЗ, в който случай единствено е допустимо издаване на електронен фиш за установено

административно нарушение. Не споделя становището, че по подразбиране е следвало санкционираното лице да направи извод за какво нарушение е ангажирана административно-наказателната му отговорност.

Поради това, ЕФ следва да бъде отменен, съответно – отменено и решението, с което ЕФ е бил потвърден.

По разноските. Предвид това, че такива не се претендират, нито са представени доказателства за това, че са сторени, съдът не следва да се произнася по този въпрос.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, пр. 1 от АПК, Административен съд София-град, X-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение № 3708 от 10.10.2022г., постановено по НАХД № 9250/2022 г. по описа на СРС, 111-ти с-в и вместо него постановява:

ОТМЕНЯ електронен фиш за налагане на имуществена санкция за нарушение, установено и заснето с автоматизирано техническо средство или система серия Г № 0039201 на СДВР.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.

Не споделям мнението на мнозинството, а същевременно – намирам за правилни изводите на СРС, че при издаването на ЕФ не са били допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които да са обуславяли отмяната му.

Установената фактическа обстановка е възпроизведена в съответствие с нормата на чл. 189, ал. 4 ЗДвП, , изр. второ от ЗДвП, предвидащ че електронният фиш съдържа данни за: териториалната структура на Министерството на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението, мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на моторното превозно средство, собственика, на когото е регистрирано превозното средство, описание на нарушението, нарушените разпоредби, размера на глобата, срока, сметката, начините за доброволното ѝ заплащане.

ЕФ е издаден и в съответствие със служебно известната ми заповед № 8121з-172/29.2.2016 г., с която са утвърдени образци на Е. Съгласно тази заповед е разпоредено образците на ЕФ да бъдат заложили в съответната автоматизирана информационна система на МВР.

В процесния случай считам, че като административнонаказаното лице не е

възпрепятствано да разбере за кое свое деяние /в случая - бездействие/ му е наложено и конкретното административно наказание. ЕФ съдържа предписаните от закона реквизити като минимално изискуемо съдържание. ЕФ съдържа описание на нарушението и датата на извършването му, установен е нарушителят и съответно – той е индивидуализиран, посочен е издателят на акта, а обстоятелствата при извършването му са конкретизирани в пълнота. Нарушението е индивидуализирано в достатъчна степен, така че да може жалбоподателят да разбере какво е нарушил.

Във връзка с твърденията относно противоречие между описаната фактическа обстановка и правната квалификация на нарушението. В решението си СРС е изложил подробни мотиви в този смисъл, които споделям. СРС е посочил, че не може да се направи извод за допуснато съществено процесуално нарушение при описание на деянието. То, макар и лаконично, дава в достатъчна степен яснота относно фактическия състав, който пък от своя страна позволява да се подведе под съответната правна норма. В случая – описано е, че е констатирано управление на МПС на посочените време и място, което не е спряно от движение, за което собственикът не е сключил задължителна гражданска отговорност. Не може да се направи извод, че описанието „клони“ към превишаване на скоростта. Наложена санкция – по чл. 483, ал. 1 КСО води до извод, че е именно за несклучване на задължителна застраховка, каквато е предвидена в посочената норма, а именно – срещу „гражданска отговорност“.

При наличие на така установената фактическа обстановка, описана в ЕФ, споделям изводите на СРС относно спазване на материално-правните норми. Следва да се приеме неспазване нормата на чл. 483, ал. 1, т. 1 КЗ, поради което са налице предпоставките на чл. 638, ал. 4, вр. чл. 638, ал. 1, т. 2 КЗ за налагане на определената там имуществена санкция за юридически лица – 2000 лв.

СЪДИЯ: